

29 Agost 38

Estimada Mercè, — ja mi ho pensava, que dirò de tenir nebodes era un patiment, però no seria que fos tan gros. Parvent la teva carta d'ahir mi he convençut que són una cosa indesitjable. Jeno'ia'ls devia enviar a la terra junt amb les altres plagues d'èspita. Que Santa Rosa de Lima (Vidua, verge, mantia i filla del pare (t. Domènec) em perdoni; però he fet, heu heu una ment, el detenni mi de no tenir meri nebodes.

Me de dir-te que mi has ofès penument. Soè una tan estrapolària mena d'animal perquè et sap pensar i no pucis imaginar a men desij de heu una ballarina?

Les ballarines són un dels meus sons més més constants. ja les estimava

almenys d'haver-ne vist cap. En el meu
univrs particular elles hi tenen, per dir
vostri, tanta categoria, almenys, com els
àngels. Una ballarina no m'ha semblat
mai un ésser humà. És alguna cosa
d'aeri, de purgat, de precios, que mai
no compenem del tot. Un poeta japonès
ha escrit que les papallones són les òrni
ques més que tenen ales. Aquest senyor
era del meu. les "vilpides" li haurien
fet somniar...

Vostri, estic la ballarina que t'havia dibuixat
dalt per que, sense adonar-me'n, li havia
fet cinc potes. L'altra fou un sacrifici de
les meves mans pecadores, un engendre
de les potències del mal, que reposa
ara, amorament beta a boquis, a l'altra
ribes del tetan, en l'infern esgarriat i
misterios que acull les ànimes uss
des de les coses que llencem a la paperera.

Teu

29-A-32

6

Màrius